

# РЕШЕНИЕ

№ 78

гр. Бургас, 11.01.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XX ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,** в  
публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и  
втора година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря СВЕТЛАНА П. ТОНЕВА  
като разгледа докладваното от ИВАН Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №  
20222120104115 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по искова молба на А. Р. Р., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\* против „Транс Експрес Ойл“ ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. за осъждане на ответника да заплати на ищеца суми за трудови възнаграждения за положен от него труд през почивни и празнични дни за периода от 2019г. до 2021г., от които 1448 лева за 2019г., ведно с лихва от 381.74 лева, 3698 лева за 2020г., ведно с лихва от 739.40 лева, 3720 лева за 2021г., ведно с лихва от 278.56 лева и 1916 лева за 2022г., ведно с лихва от 40.97 лева, ведно със законните лихви от подаване на исковата молба до изплащането. Общата търсена сума за трудовите възнаграждения е 10782 лева, а общата търсена сума за лихвите за забава е 1440.67 лева.

Твърди се, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответника по силата на трудов договор от 07.02.2005г. Ищецът изпълнявал длъжността \*\*\*\*. С допълнително споразумение длъжността му е променена на \*\*\*\* с основна заплата от 1700 лева и 255 лева допълнително възнаграждение за професионален стаж и опит, при ненормиран работен ден. Трудовото му правоотношение е прекратено със заповед от 27.04.2022г. поради съкращение в щата. Ищецът твърди, че е работил извънредно, през почивни дни и по време на официалните празници, за което му се полага възнаграждение за извънреден труд по чл.139а, ал.7 КТ, чийто размер се изчислява по чл.262 КТ. Ищецът изпълнявал функции, свързани с анализ и изготвяне на ежедневна обобщена информация за нужното количество и вид гориво във всички бензиностанции на \*\*\* в цялата страна. За да изпълнява задълженията си, почти всеки ден, включително почивен и празничен, ищецът изтеглял от

специализирана програма информация за наличността на всички видове горива и определял нужните количества за доставка на всеки един обект, след това изготвял оптимизирани курсове за свободния автопарк. Тази дейност е ежедневна и представлява непрекъснат работен комплекс. За последните три години, считано от май 2019г., ищецът работил на пълно работно време през подробно изброени почивни и празнични дни, като претендира заплащане на трудови възнаграждения за положен извънреден труд, ведно с лихвите за забава. Моли се исковете да се уважат.

Постъпил е отговор на исковата молба от ответното дружество, в който се заявява, че искът за заплащане на положен труд на 05.05.2019г. за сумата от 156 лева е погасен по давност. Всички дължими трудови възнаграждения са били излатени на ищеца. Оспорва претенциите за трудови възнаграждения за положен труд по време на почивни и празнични дни. Заради ковид кризата и обявеното извънредно положение в страната, считано от 16.03.2020г. до прекратяване на ТПО ищецът повечето време е работил от дома си, посетил е офиса на работодателя само няколко дни. Той е бил длъжен, но не е подал нито един отчет до счетоводството и човешки ресурси за отработеното от него време в почивни и празнични дни. Той не е искал да му се заплатят възнаграждения за работа в почивни дни, с изключение на Великденските празници през 2022г. Няма данни ищецът да е работил в дните, описани в исковата молба и за тях той не е подавал отчети в счетоводството. Той не е имал да изпълнява по трудов договор задълженията, описани в исковата молба, нито е изготвял анализ и ежедневна обобщена информация за нужното количество и вид светло гориво във всички бензиностанции. Р. не е полагал труд през почивни и празнични дни. Моли се за отхвърляне на исковете.

Предявените искове са с правно основание чл.262 КТ вр. чл.139а КТ вр. чл. 128, т.2 КТ, чл.86 ЗЗД .

При преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази релевантните за случая законови разпоредби съдът достигна до следните фактически и правни изводи:

Исковете са частично основателни.

Според чл.262, ал.1 КТ положеният извънреден труд се заплаща с увеличение, уговорено между работника или служителя и работодателя, но не по-малко от: 1. 50 на сто - за работа през работните дни; 2. 75 на сто - за работа през почивните дни; 3. 100 на сто - за работа през дните на официалните празници; 4. 50 на сто - за работа при сумирано изчисляване на работното време. Съгласно чл.262, ал.2 КТ когато не е уговорено друго, увеличението по предходната алинея се изчислява върху трудовото възнаграждение, определено с трудовия договор.

Данните по делото сочат, че ищецът е бил в трудово правоотношение с ответното дружество, по силата на трудов договор от 07.02.2005г., изменен с няколко допълнителни споразумения, сключвани през годините. Длъжността му е била \*\*\*. Уволнен е със заповед от 27.04.2022г., считано от същата дата, поради съкращаване на щата.

Видно от длъжностната характеристика на ищеца, на него му е вменено задължението

да организира събирането, обобщаването и анализирането на информация за необходимостта от горива на съответните клиенти и обекти. Записаното в длъжностната характеристика подкрепя твърденията на ищеца в исковата молба за естеството на работата му. Впрочем трудовите му задължения се установяват и от другите събрани по делото доказателства – свидетелски показания и съдебно-техническа експертиза. Св.К., бивш колега на ищеца, е заявил, че работата му се е състояла да изтегля наличностите на горивата в отделните обекти от две компютърни системи, като след това е нанасял данните в работен файл. След това, въз основа на тези данни, е пращал заявките за зареждане на съответната бензиностанция с горива. Св.Г., управител на клон в ответното дружество, е споделил, че фирмата доставя горива за обекти на \*\*\* и служителите имат достъп до програма, откъдето свалят информация за количествата гориво, които се намират в бензиностанциите. След това копират информацията във файл и така установяват кой обект колко гориво има като наличност и за колко дни разполага с гориво. На базата на тази информация се прави заявка, която се изпраща на съответния служител, който организира логистиката. Заявката се е правила от ищеца, докато е работел в дружеството.

Техническата експертиза също подробно е пояснила методиката на работата, извършвана от ищеца. Той е изтеглял информация за наличните по обекти горива от специален софтуер, с който работят в “\*\*\*\*”. Тази информация е под формата на екселски файл, в който са дадени наличностите на различните видове горива в съответните бензиностанции. След като свали информацията, ищецът изготвя нов файл, т.н. заявка, който съдържа информация какви видове и количества горива трябва да се доставят на всяка една бензиностанция. Този файл се изпраща на експерта /св.К./, който от своя страна организира логистиката на шофьорите и камионите, които да извършат доставки до съответните бензиностанции.

Установени са трудовите задължения и действията, които ищецът ежедневно е изпълнявал, като част от работния процес. Спорно е между страните дали ищецът е полагал извънреден труд по време на почивни и празнични дни и дали евентуално е работел през целия ден на съответните дати, посочени в исковата молба. Бургаският районен съд в тази връзка намира, че твърденията на ищеца за полаган труд в почивни и празнични дни само частично се доказват по делото. Изготвената техническа експертиза на стр.6-19 е дала заключение конкретно за всяка дата, посочена в исковата молба, какви файлове са открити при ищеца и ответника, с техните имена и дата и час на създаване. Видно е, че на всяка от датите има открит файл при ищеца, но при ответника няма открити файлове за много от дните. От стр.19 до края на заключението, експертизата е дала информация, след проверка при работодателя, за тези дати, в които липсва изпратена заявка, като е дадена информация в кой ден е последната изпратена заявка. В съдебно заседание вещото лице е пояснило експертизата и е заявило, че в отговора на първия въпрос, където е отговорило, че при ищеца е намерена информация и е посочен и съответния файл при ответника, когато такъв файл съществува, този файл представлява заявката за горивото за съответния ден. Там където е записано за съответната дата, че при ответника няма намерени файлове, а има

намерени файлове само при ищеца, тези файлове представляват теглената от ищеца информация за съответните наличности през деня. Следователно, не за всички дати, посочени в исковата молба, се доказва по несъмнен начин, че ищецът е работел, като е свалял първо информация за наличните горива по бензиностанциите от компютърната програма и след това на основа на тези данни е изпращал заявки за количествата гориво. Датите, за които се доказва извършване на дейност от ищеца, представляваща сваляне на данни и изготвяне и изпращане на заявка за горивото, са следните: 14.03.2020г., 28.03.2020г., 04.04.2020г., 11.04.2020г., 24.04.2020г., 02.05.2020г., 25.05.2020г., 27.12.2020г., 28.12.2020г., 02.01.2021г., 03.05.2021г., 22.05.2021г., 06.09.2021г., 25.12.2021г., 27.12.2021г., 03.01.2022г., 03.03.2022г., 02.04.2022г. и 03.04.2022г. Само за тези дати районният съд намира, че ищецът е работил на почивни и празнични дни и че може да се установи приблизително времето на полагане на труд. Това е така, понеже на тези дати има направени от него заявки за гориво, което е и основното му трудово задължение. На другите дати има файлове само при ищеца, но не и при ответника, като вещото лице е пояснило, че в тези случаи файловете доказват само, че ищецът е влизал в електронната система да прави справки за горивата, но не е правил и изпращал заявките.

Не се доказва освен това според настоящия съд, че на тези дати, когато е пращал заявките, Р. е работел през целия ден. В тази връзка вещото лице е заявило в съдебното заседание, че примерно за дата 04.04.2020г. информацията за това какво има налично по бензиностанциите, е изтеглена в 08.58 часа, а заявката е направена в 10.36 часа. Ето защо експертът е на мнение, че примерно е било необходимо време около час и половина да бъде направена заявката. Това е логичният извод и според съда – ищецът е правил обичайно заявките още сутринта на съответната дата и след това повече заявки не са правени. Няма данни през съответния ден ищецът да е правел множество заявки, които да са уплътнили цялото му работно време. В тази връзка съдът не кредитира показанията на св.К., според който в събота, неделя и в празнични дни има най-много работа, защото търсенето на горивото е повишено поради пътуванията на хората. Този свидетел също има заведено дело против ответника и поради това показанията му трябва да се приемат с резерви, освен това самият той е заявил, че ищецът е работил много рано сутринта или дори на предния ден, за да праща заявките преди обяд. Св.Г. е заявил от своя страна, че не е практика в дружеството да се работи в почивни дни, като съдът намира, че заради това на много от датите в исковата молба не се доказва изпращане на заявки. Заявки има само за част от датите, когато Р. очевидно е полагал труд, но не и през целия ден, а само за няколко часа преди обяд и трудът му е приключил с подаване на съответната заявка, като това се доказва от експертизата. Св.Ж., \*\*\* на сградата, е заявил, че по време на ковид-епидемията ищецът не е идвал на работа, а е работел дистанционно. По повод на тези показания БРС навежда извод, че действително Р. на част от процесните дати е пускал заявки, това е ставало явно дистанционно, като след това до края на деня, той не е полагал повече труд, а и през целия ден не е бил в сградата, където е било по принцип работното му място, а се е намирал у дома си. Заявките са пускани в първата половина от деня и фактически след това ищецът е нямал други задължения, които да изпълнява. Поради това не може да се приеме, че ищецът е

уплътнявал целия си работен ден на посочените дати. Следва да се посочи, че според трудовия договор и длъжностната характеристика ищецът е работел на пълно работно време през работните дни. Тогава му се дължи трудово възнаграждение за целия работен ден, независимо дали е пускал заявки през всичките осем часа, когато е бил на работа. По време на почивни дни и празници обаче ищецът принципно е почивал, не е бил на работа. Когато все пак е полагал труд по необходимост заради работния процес, му се дължи възнаграждение за този труд, но само за часовете, когато реално е работил, защото тези часове са извънреден труд, а не за целия ден.

Ето защо според БРС за решаване на спора трябва да се вземе предвид заключението на съдебно-икономическата експертиза в частта ѝ по отговора на въпрос втори, поставен от ответника. В този въпрос са посочени като дати 14.03.2020г., 28.03.2020г., 04.04.2020г., 11.04.2020г., 24.04.2020г., 02.05.2020г., 25.05.2020г., 27.12.2020г., 28.12.2020г., 02.01.2021г., 03.05.2021г., 22.05.2021г., 06.09.2021г., 27.12.2021г., 25.12.2021г., 03.01.2022г., 03.03.2022г., 02.04.2022г. и 03.04.2022г., на които има отбелязани извършени заявки, като за всяка дата са посочени часовете, които са били нужни на ищеца да направи справки за горивата и изпрати заявките, като съдът приема тези часове за правдоподобни и достатъчни за свършване на работата за деня. Според вещото лице, нетното трудово възнаграждение за извънреден труд на ищеца в почивни и празнични дни за датите и часовете, посочени в задачата, изчислено по чл.262 КТ, възлиза общо на 1130.76 лева и именно за толкова е и основателен искът за възнагражденията за положен извънреден труд. В останалата част от деня на всяка от датите ищецът не е работил и не му се полага възнаграждение. По отношение на другите дати, посочени в исковата молба, в тези дни са правени само справки в системата, не са прасани заявки, като според вещото лице свалянето на файловете за наличните количества горива отнема секунди, поради което съдът не може да установи колко време въобще е работил ищецът тогава и затова не му присъжда суми за извънреден труд.

Трайна е съдебната практика, че трудовото възнаграждение може да се присъди както в брутен, така и в нетен размер, стига да има яснота в произнасянето на съда по този въпрос. В случая вещото лице е дало заключение какво е нетното възнаграждение за тези дати, на които има пратени заявки и за часовете на работа на съответния ден. Ето защо следва решение, с което работодателят се осъди да заплати на ищеца сумата от 1130.76 лева нетно трудово възнаграждение за посочените дати, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба до изплащането. В останалата си част искът трябва да бъде отхвърлен както за горницата над 1130.76 лева до целия търсен размер от 10782 лева, така и за датите, за които няма направени и изпратени заявки, поради недоказаност.

По отношение на лихвата за забава:

Тя се дължи върху главниците, изчислени от вещото лице, които от своя страна се дължат за дните, в които е полаган извънреден труд.

Експертизата не е изчислила тези лихви, поради което съдът направи собствени изчисления по чл.162 ГПК, при което установи следното: за главницата от 53.91 лева за март

2020г. се дължи лихва от 11.88 лева за периода от 25.04.2020г. до 26.06.2022г., за главницата от 123.69 лева за април 2020г. се дължи лихва от 26.21 лева за периода от 25.05.2020г. до 26.06.2022г., за главницата от 63.43 лева за май 2020г. се дължи лихва от 12.90 лева за периода от 25.06.2020г. до 26.06.2022г., за главницата от 85.63 лева за декември 2020г. се дължи лихва от 12.47 лева за периода от 25.01.2021г. до 26.06.2022г., за главницата от 47.57 лева за януари 2021г. се дължи лихва от 6.43 лева за периода от 25.02.2021г. до 26.06.2022г., за главницата от 270.92 лева за май 2021г. се дължи лихва от 27.62 лева за периода от 25.06.2021г. до 26.06.2022г., за главницата от 28.78 лева за септември 2021г. се дължи лихва от 1.96 лева за периода от 25.10.2021г. до 26.06.2022г., за главницата от 186.42 лева за декември 2021г. се дължи лихва от 7.92 лева за периода от 25.01.2022г. до 26.06.2022г., за главницата от 67.16 лева за януари 2022г. се дължи лихва от 2.28 лева за периода от 25.02.2022г. до 26.06.2022г., за главницата от 19.94 лева за март 2022г. се дължи лихва от 0.35 лева за периода от 25.04.2022г. до 26.06.2022г. и за главницата от 183.32 лева за април 2022г. се дължи лихва от 1.68 лева за периода от 25.05.2022г. до 26.06.2022г. Общо се дължи лихва за забава от 111.70 лева. Следва решение, с което ответникът се осъди да заплати на ищеца сумата от 111.70 лева за лихва за забава, като за горницата до 1440.67 лева, както и за периода от 25.06.2019г. до 24.04.2020г. искът се отхвърли като неоснователен.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца съдебно – деловодни разноски в размер на 121.98 лева, съразмерно на уважената част от иска.

С оглед изхода на делото, на основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника съдебно – деловодни разноски в размер на 1796.69 лева, съразмерно на отхвърлената част от иска.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът трябва да бъде осъден да заплати по сметка на БРС сумата от 45.74 лева разноски за експертизи, платени първоначално от бюджета на съда, съразмерно на уважената част от иска.

Така мотивиран Бургаският районен съд

## **РЕШИ:**

**ОСЪЖДА** “Транс Експрес Ойл” ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. да заплати на А. Р. Р., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\* сумата от **1130.76 лева** /хиляда сто и тридесет лева и седемдесет и шест стотинки/ нетно трудово възнаграждение за положен извънреден труд през почивни и празнични дни в периода 2020-2022г. и по-конкретно за дните 14.03.2020г., 28.03.2020г., 04.04.2020г., 11.04.2020г., 24.04.2020г., 02.05.2020г., 25.05.2020г., 27.12.2020г., 28.12.2020г., 02.01.2021г., 03.05.2021г., 22.05.2021г., 06.09.2021г., 25.12.2021г., 27.12.2021г., 03.01.2022г., 03.03.2022г., 02.04.2022г. и 03.04.2022г., ведно със законната лихва върху сумата от 1130.76 лева от подаване на исковата молба – 27.06.2022г. до изплащането, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над 1130.76 лева до целия претендиран размер от 10782 лева, както и за дните

05.05.2019г., 07.09.2019г., 14.09.2019г., 21.09.2019г., 22.09.2019г., 14.12.2019г., 21.12.2019г., 25.12.2019г., 28.12.2019г., 05.01.2020г., 07.03.2020г., 21.03.2020г., 29.03.2020г., 18.04.2020г., 19.04.2020г., 24.05.2020г., 30.05.2020г., 20.06.2020г., 01.08.2020г., 18.10.2020г., 22.11.2020г., 24.12.2020г., 25.12.2020г., 26.12.2020г., 04.04.2021г., 01.05.2021г., 24.05.2021г., 08.08.2021г., 21.08.2021г., 04.09.2021г., 05.09.2021г., 17.10.2021г., 30.10.2021г., 04.12.2021г., 19.12.2021г., 24.12.2021г., 26.12.2021г., 28.12.2021г., 01.01.2022г., 06.02.2022г., 26.02.2022г., 27.02.2022г., 12.03.2022г., 13.03.2022г., 20.03.2022г. и 27.03.2022г.

**ОСЪЖДА** “Транс Експрес Ойл” ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. **да заплати** на А. Р. Р., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\* сумата от **111.70 лева** /сто и единадесет лева и седемдесет стотинки/ лихва за забава върху нетно трудово възнаграждение за положен извънреден труд през почивни и празнични дни в периода 2020-2022г. и по-конкретно за дните 14.03.2020г., 28.03.2020г., 04.04.2020г., 11.04.2020г., 24.04.2020г., 02.05.2020г., 25.05.2020г., 27.12.2020г., 28.12.2020г., 02.01.2021г., 03.05.2021г., 22.05.2021г., 06.09.2021г., 25.12.2021г., 27.12.2021г., 03.01.2022г., 03.03.2022г., 02.04.2022г. и 03.04.2022г., дължима за периода от 25.04.2020г. до 26.06.2022г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за горницата над 111.70 лева до целия претендиран размер от 1440.67 лева и за периода от 25.06.2019г. до 24.04.2020г.

**ОСЪЖДА** “Транс Експрес Ойл” ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. **да заплати** на А. Р. Р., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\* сумата от **121.98 лева** /сто двадесет и един лева и деветдесет и осем стотинки/ съдебно – деловодни разноски.

**ОСЪЖДА** А. Р. Р., ЕГН \*\*\*\*\* от \*\*\* **да заплати** на “Транс Експрес Ойл” ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. сумата от **1796.69 лева** /хиляда седемстотин деветдесет и шест лева и шестдесет и девет стотинки/ съдебно – деловодни разноски.

**ОСЪЖДА** “Транс Експрес Ойл” ЕООД, ЕИК \*\*\*, със седалище и адрес на управление \*\*\*, представлявано от М. И. В. **да заплати** по сметка на БРС сумата от **45.74 лева** /четиридесет и пет лева и седемдесет и четири стотинки/ разноски за експертизи.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Вярно с оригинала.

**Съдия при Районен съд – Бургас: (П)**